

TANKER OG SPØRGSMÅL TIL SIDSTE SØNDAG I KIRKEÅRET

Salmer:

732, 522, 370, 431, 778

Intro:

Året er ved at gå på hæld. November måned er næstsidste trin før vi skal tage afsked med 2019. Kirkeåret er også ved at gå på hæld. Her står vi nu ved den sidste søndag i kirkeåret. Og vi skal snart endnu en gang tage hul på en ny adventstid. Advent betyder som bekendt "(Herrens) komme", og det forekommer mig at være en fin måde at byde et nyt kirkeår velkommen på. Gennem kirkeåret og alle dets gudstjenester kommer Herren selv til os.

Selvom Herrens komme er et særligt tema i adventstiden, er det altså ikke kun i den periode, vi hører om det. Det gør vi også her ved kirkeårets afslutning. Også her er Herrens komme et særligt tema. Her hører vi blot om Herrens komme ved historiens afslutning "for at dømme levende og døde", som det siges i trosbekendelsen.

Det er altså dét tema, der indrammer kirkeåret i begyndelsen og ved afslutningen: Herren kommer. I advents- og juletiden er der fokus på at han kommer som det lille, fattige barn i krybben for at frelse. Og på de sidste søndage i kirkeåret kommer han i magt og herlighed til dom. Sådan er kirkeåret bygget op: først kommer Jesus til frelse og siden kommer han til dom. De sidste søndage i kirkeåret sætter dermed hele kirkeåret i perspektiv og fører en vis alvor ind over det: Herren kommer for at runde verdenshistorien af. Også vores historie. Det er det, der er på spil i denne søndags prædiketekst og det vil derfor blive udfoldet denne søndag.

Prædiketekst – Matthæusevangeliet 25,31-46: Verdensdommen.

Jesus sagde: »Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde på sin herligheds trone. Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som en hyrde skiller fårene fra bukkene; fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre. Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig? Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig. Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle. For jeg var sulten, og I gav mig ikke noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog ikke imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig ikke tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig. Da skal også de sige til ham: Herre, hvornår så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel, uden at vi hjalp dig? Da skal han svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig! Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.«

Temaer i en prædiken:

- Ét tema kunne være det jordnære i Jesu ord. I kristendommen er vores helt jordnære hverdag ikke betydningsløs. Tværtimod. Den har på en måde en evig vægt og betydning. Hverdagen og livet med andre er det, vores liv skal dømmes på. Nåden er din dagligdag, synger vi i en salme, men det er altså hér som om at dagligdagen også skal være vores dom. Det er i dagligdagen, at "fårene bliver skilt fra bukkene" ifølge Jesus.
- Et andet tema kunne være det, at Jesus her tydeligvis gør sig til ét med de svage og hjælpeløse i denne verden: de sultne, de tørstige, de fremmede, de nøgne, de syge og de fængslede. "Alt, hvad I har gjort mod én af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig", siger han. Det er i grunden hele Jesu liv og gerning, der indfanges her. Han kom til jord for at frelse dem, der ikke kan frelse sig selv. Som vi også synger det i vores dåbssalme: "Du, som bærer himmelrummets dybder, venter på de små og ta'r imod os". Den største gør sig til ét med de mindste og ta'r imod os.

Spørgsmål til prædiketeksten:

1. Hverdagen! Det er det, det handler om hér: vores hverdag. Vores liv med hinanden og særligt med dem, der har brug for vores hjælp. Det er det, kristendommen efterspørger: et liv i kærlighedens tjeneste over for andre. Ikke et liv i fromhed, i kloster eller bag kirkens tykke mure, men et hverdagsliv i tjeneste. Hvad tænker I om det?
2. Trosbekendelsen taler om "at dømme levende og døde", og hér tales der om at "skille fårene fra bukkene". Det virker med andre ord som om at verdensdommen er en form for adskillelse eller opdeling i to grupper. Det gør Jesus ikke kun hér, men nærmest overalt i evangeliene: syndere, syge, toldere på den ene side og farisæere, skriftkloge, mægtige på den anden side. Hvad handler det om? Er kristendom det samme uden denne adskillelse, denne "dom"?
3. Jeg kan ikke høre Jesu ord her uden at blive ramt af dem. De skaber en bekymring eller uro i mig. Kender I også til det? Og hvad er det mere præcist for en bekymring eller uro, vi i så fald har med at gøre?
Er det måske ligefrem en del af meningen med Jesu ord, at vi skal blive ramt af dem?
4. Omvendt kan man spørge: er der en særlig trøst for os i, at ordene hér kommer fra Jesus?
5. Både gruppen til højre og gruppen til venstre er overraskede over at høre det, Menneskesønnen siger om dem. Virkeligheden viste sig hér større end det, de selv havde haft øje for: "Alt, hvad I har gjort mod én af disse mine mindste brødre, det har I gjort imod mig" (v40).
Virkeligheden er med andre ord (ofte) større end det, vi selv kan se og registrere. Hvad kan det sige os i denne sammenhæng? Og kan vi øve os i at få mere syn for det skjulte og inderste i tilværelsen?
6. Undrer I jer over, at Jesus slet ikke nævner noget om vores forhold til ham?

Der er gudstjeneste kl. 9.00 i Grene Kirke og kl. 10.30 i Billund Kirke. Begge gudstjenester er ved mig.

Peter F